

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Morbos, domita superbia, gignere humilitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

dimus fenestras ædium nostrarum, ne quid infectionis admittatur. *Ascendit mors per fenestras nostras*, per aures, & præcipue per oculos nostros: si ergo Deus eas nobis fenestras claudit, ne fascinemur, aut ne prædo Stygius intret, cur ei gratias non agamus, cum sancti id legantur sponte amplexi, immò optauisse? B. Albertus septimus à S. Vedasto Atrebatensis Episcopus, mirifica quadam visione admonitus, ut sacrum B. Vedasti corpus ad locum quemdã alium, non longè ab vrbe situm transferret; protinùs ad facti illius societatem B. Audomarum, Taruennæ Morinorum, ea tempestate, Episcopum inuitauit: qui licet affecta senectute debiliior esset, & cæcitate laboraret, prompto tamen alacrique animo eò properauit, & in ipsa sacrarum translatione reliquiarum, amissum lumen Vedasti meritis recepit. Quod tamen ille, præ lumine mentis, quo mirabiliter vigeat, parui pendens iterum, amittere voluit: atque pristinam oculorum cæcitatem precibus à Deo impetrauit. Nimirum illud expertus est, quod Paulus in se agnouit, dicens: *Cum infirmus, tunc potens sum*, cum nihil video, multum video. Non video cæcus vanitatem, video veritatem. Mens enim, qua veritas videtur, oculis non indiget; sed tantò acutiùs diuina arcana penetrat, quantò minùs de terrenis intuetur. Mira sunt, quæ de ingenio, perspicacitate, & prudentia cæcorum alibi à nobis sunt memorata, hîc sufficiat illud de Appio cæco dictum:

Multum animo vidit, lumine captus erat.

Neque sanè cæcitas sola corporis animum illuminat, verum etiam omnes reliqui morbi & calamitates homini ostendunt, quis sit. Superbiam igitur dedocent, docent humilitatem. Iouis se filium credebat Alexander, & propemodum se ipsum in Deorum numerum retulisset. Sauciatus est; sanguis illi de plaga missus est; &

Sanior ex ipso vulnere factus erat.

Multi ob fortunæ fauorem, & res domi bellinè feliciter gestas, sibi nimio opere placent, & si non Deos, saltem semideos se se esse arbitrantur; ast ubi in morbos incidunt, tum languor, & dolor, & humanæ miseræ ostendunt, eos esse homines, & suam illis ob oculos ponunt fragilitatem. Cuius & Alexandrum Iouis prolem

Jerem. 9, 22

Aleuin. in vita S. Vedasti apud Sur. 6. Februar.

2. Cor. 12, 16

Cum de monstris ageremus, tom. 3.

IV.

Ælian. lib. 2

OO

prolem

- Varia. c. 37. prolem Anaxarchus cognomento Eudæmonicus, ut alibi etiam retuli, admonuit, quando ei vidit sorbitionem à medico præparari ægroto; inquiebat enim: *At nostro Deo spes omnis in sorbitione patella posita est.* Antigonus autem, item Macedonum rex, postquam à graui morbo conualuit; *Hic morbus,* aiebat, *submouit nos, ne animo efferamur, cum simus mortales.* Ad auditas dumtaxat minas Achab scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, ieiunauitq; , & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite. Et factus est sermo Domini ad Eliam Thesbiten dicens: *Nonne vidisti humiliatum Achab coram me?* Longè magis, si sapiunt, humiliantur, quos morbi corripiunt; illi corpore extenuantur, sed simul etiam animi tumorem deponunt; illis inualetudo vires de corpore detrahit, sed animo etiam detrahit insolentiam, morbum longè periculosissimum. Quare non est morbus tam inter incommoda, quàm inter Dei dona numerandus, qui animo plus reddit, quàm corpori aufert. Et, si cetera desint, *infirmas grauis febriam facit animam,* *Honestum esse censeo, te dolori resistere,* ait S. Gregorius Nazianz. atq; animo, vel nunc maximè expurgari; ac morbum nihil aliud esse dicere, quàm utilem quamdam institutionem, hoc est, ut & corporea omnia, & quicquid fluxum est, & caducum, aspernans, totum te celesti parti addicas, nec presenti tempori, sed futuro auro vinas, mortisq; meditationem, ut Plato ait, hanc vitam existimes.

V.

Apud Ros-
veid. lib. 2.
de vitis Pa-
trum. libello
10. de discre-
tione.

1. Cor. 10. 13.

2. Cor. 12. 8.

Quid, quòd infirmi vel minùs tentantur, vel magis à Deo contra tentationes corroborantur? Minùs tentari asseruit Antonius Abbas, cum dixit: *Non permittit Deus bella excitari in generatione hac, quoniam scit, quia infirmi sunt, & portare non possunt.* Imponit enim clemens Pater onera viribus attemperata. *Fidelis Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione pronentum, ut possitis sustinere.* Hoc est, quod idem alibi ait: *Virtus in infirmitate perficitur.* Quò enim maior infirmitas nostra, eò maior contra eam à Deo fortitudo suggeritur. Et si enim ibi, per infirmitatem, tentatio carnis intelligitur; facilè tamen etiam inde deducimus, tantò nobis maius animi robur suppeditari, quantò corpus magis deficit, aut tentatur, si ea infirmitate velimus uti. Quamquam etiam ipsam car-

mi